

Η φθινοπωρινή βόλτα του Σταμάτη

Ζώα σε χειμερία νάρκη... και όχι μόνο

Γερμανού Ελισάβετ

Ένα φθινοπωρινό απόγευμα, ο Σταμάτης το σαλιγκάρι αποφάσισε να πάει έναν περίπατο. Τα σαλιγκάρια, όπως γνωρίζετε, κατά τη διάρκεια του χειμώνα πέφτουν σε ύπνο και ξυπνάνε πάλι την άνοιξη. Έτσι ο Σταμάτης ήθελε να αποχαιρετήσει τους φίλους του γιατί θα έκανε καιρό να τους ξαναδεί.

Πρώτα επισκέφτηκε τη Μαριέττα τη χελώνα. “Τι κάνεις Μαριέττα;” τη ρώτησε. “Μαζεύω φύλλα για να φτιάξω τη φωλιά μου” απάντησε εκείνη. “Μόλις έρθει ο χειμώνας θα πέσω για ύπνο και θέλω να είναι ζεστή και άνετη”. “Θα πέσω και γω για ύπνο και γι αυτό ήρθα να σε αποχαιρετήσω. Θα τα πούμε την άνοιξη” είπε ο Σταμάτης και συνέχισε το δρόμο του.

Μετά επισκέφτηκε το Σάκη το ρακούν. “Τι κάνεις Σάκη;” το ρώτησε. “Γεμίζω την κοιλίτσα μου με φαγητό” απάντησε εκείνο. “Μόλις έρθει ο χειμώνας θα πέσω για ύπνο και θέλω να είμαι χορτάτο”. “Θα πέσω και γω για ύπνο και γι αυτό ήρθα να σε αποχαιρετήσω. Θα τα πούμε την άνοιξη” είπε ο Σταμάτης και συνέχισε το δρόμο του.

Κατόπιν επισκέφτηκε τη Σίσσυ τη σαλαμάνδρα. “Τι κάνεις Σίσσυ;” τη ρώτησε. “Ετοιμάζομαι να κοιμηθώ” απάντησε εκείνη. “Θα τα πούμε την άνοιξη”. “Θα τα πούμε την άνοιξη” είπε και ο Σταμάτης και συνέχισε το δρόμο του.

Ύστερα επισκέφθηκε τον Αγκαθούλη το σκαντζόχοιρο. “Τι κάνεις Αγκαθούλη;” τον ρώτησε. “Κουβαλάω φύλλα στη πλάτη μου να τα πάω στη φωλιά μου” απάντησε εκείνος. “Μόλις έρθει ο χειμώνας θα πέσω για ύπνο και θέλω να είναι μαλακή”. “Θα πέσω και γω για ύπνο και γι αυτό ήρθα να σε αποχαιρετήσω. Θα τα πούμε την άνοιξη” είπε ο Σταμάτης και συνέχισε το δρόμο του.

Στη συνέχεια επισκέφτηκε το Λάκη το σκιουράκι. “Τι κάνεις Λάκη;” το ρώτησε. “Μαζεύω τροφή για να έχω το χειμώνα όταν ξυπνάω και πεινάω” απάντησε εκείνο. “Θα πέσω και γω για ύπνο και γι αυτό ήρθα να σε αποχαιρετήσω. Θα τα πούμε την άνοιξη” είπε ο Σταμάτης και συνέχισε το δρόμο του.

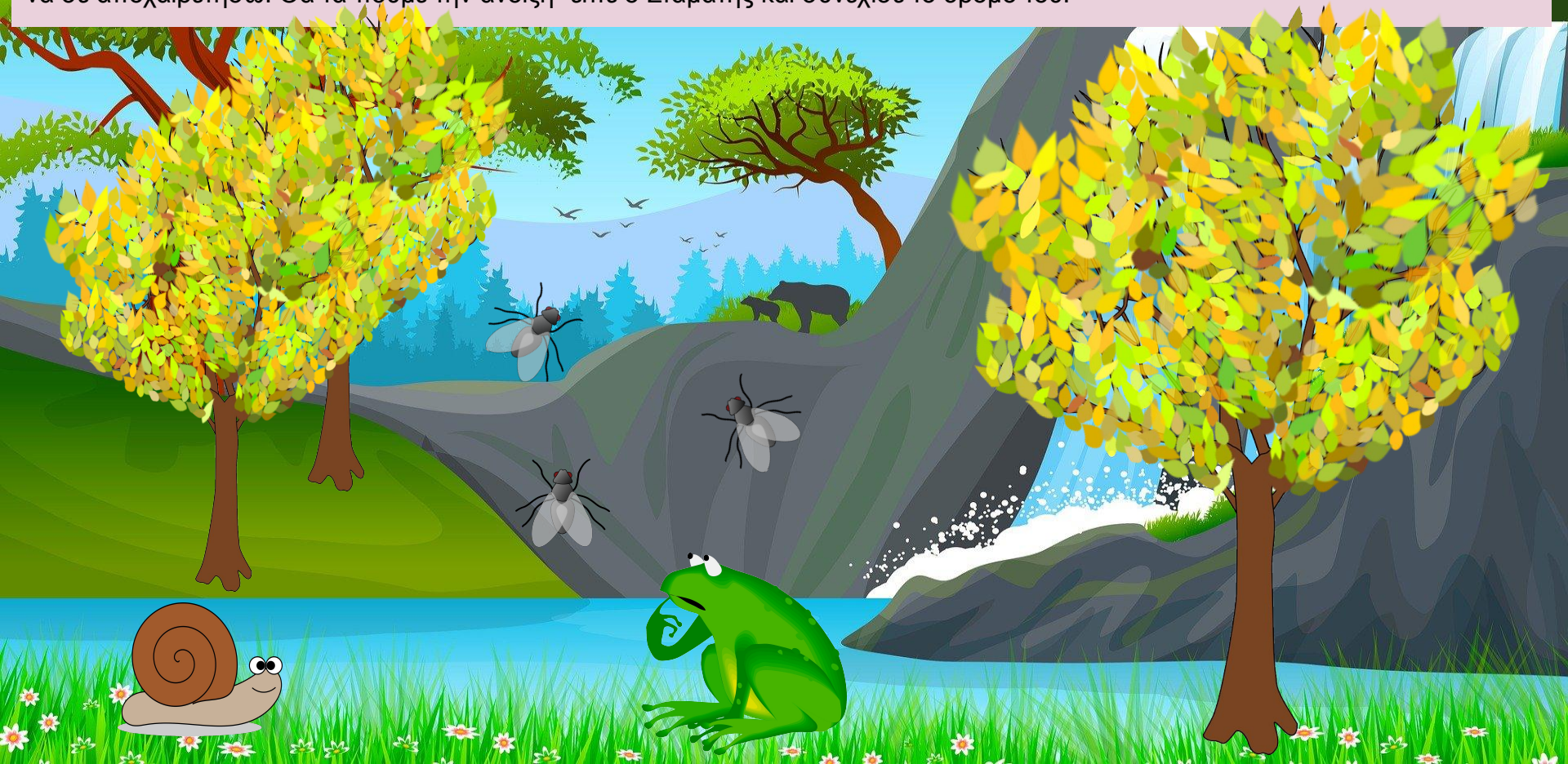

Πήγε και μέχρι τη λίμνη και κει βρήκε τη Ζωή την αρκούδα, μπροστά από ένα καλάθι γεμάτο με ψάρια. “Θα τα φας όλα αυτά τα ψάρια Ζωή;” τη ρώτησε. “Ναι, γιατί πρέπει να έχω αρκετό λίπος πάνω μου για να αντέξω στον χειμέριο μου ύπνο” απάντησε εκείνη. “Θα πέσω και γω για ύπνο και γι αυτό ήρθα να σε αποχαιρετήσω. Θα τα πούμε την άνοιξη” είπε ο Σταμάτης και συνέχισε το δρόμο του.

Λίγο πιο πέρα συνάντησε το Βασίλη το βάτραχο, που προσπαθούσε να πιάσει κάτι μύγες. “Θα πέσεις και συ σε ύπνο το χειμώνα;” τον ρώτησε. “Ναι, γι αυτό θέλω να φάω τώρα όσο πιο πολύ μπορώ” απάντησε εκείνος. “Θα πέσω και γω για ύπνο και γι αυτό ήρθα να σε αποχαιρετήσω. Θα τα πούμε την άνοιξη” είπε ο Σταμάτης και συνέχισε το δρόμο του.

Στο διπλανό ποτάμι συνάντησε το Μανώλη τον κάστορα, που προσπαθούσε να κόψει με τα δόντια του κάτι κλαδιά. “Τι κάνεις Μανώλη;” τον ρώτησε. “Θέλω να τελειώσω το σπιτάκι μου όσο πιο σύντομα γίνεται, για να μπορώ να ξεκουράζομαι το χειμώνα” απάντησε εκείνος. “Εγώ θα πέσω για ύπνο και γι αυτό ήρθα να σε αποχαιρετήσω. Θα τα πούμε την άνοιξη” είπε ο Σταμάτης και συνέχισε το δρόμο του.

Στο κοντινό δάσος συνάντησε τον Κυριάκο το φίδι. “Τι κάνεις Κυριάκο;” το ρώτησε. “Νυστάζω πολύ και ψάχνω να βρω ένα μέρος να κοιμηθώ για το χειμώνα” απάντησε εκείνο. “Θα πέσω και γω για ύπνο και γι αυτό ήρθα να σε αποχαιρετήσω. Θα τα πούμε την άνοιξη” είπε ο Σταμάτης και συνέχισε το δρόμο του.

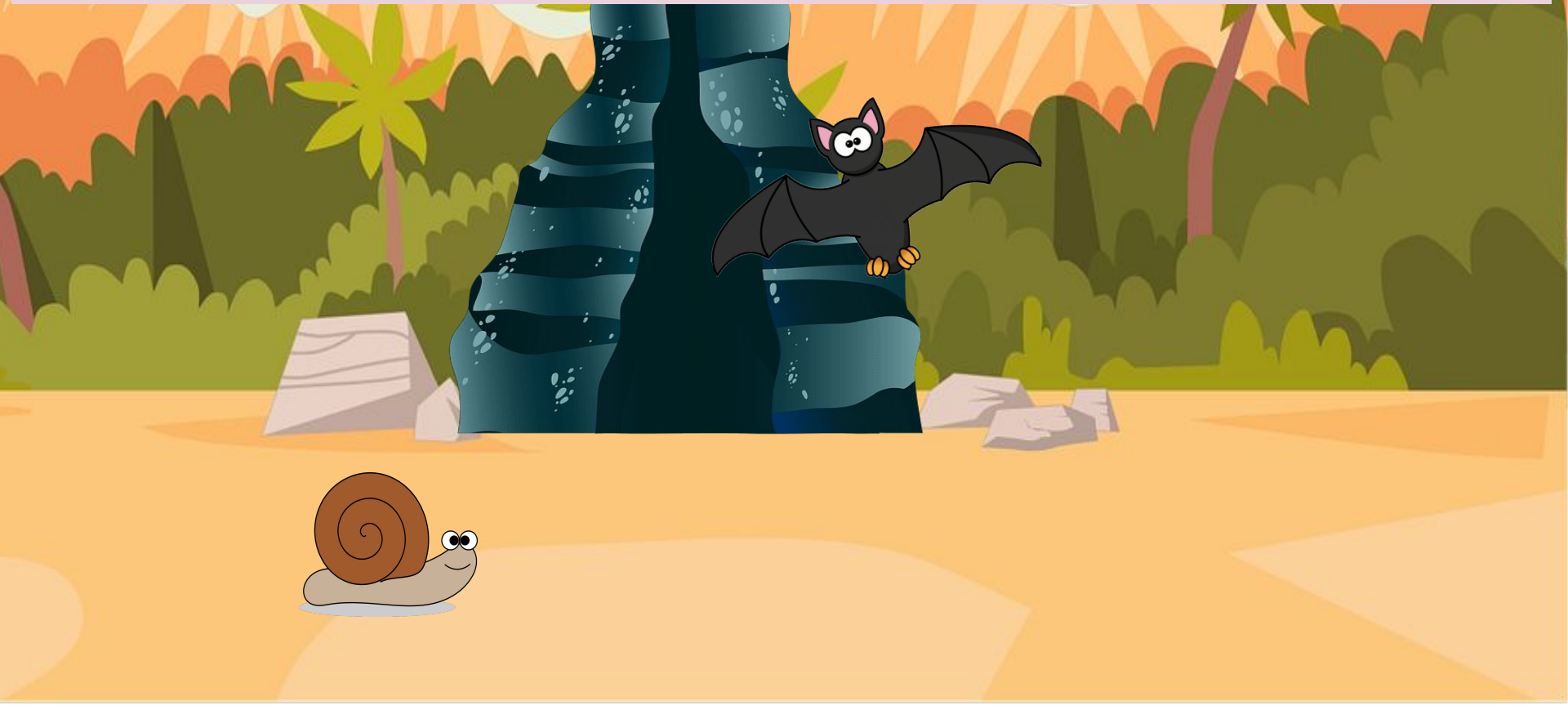
Κάτω από ένα δέντρο συνάντησε τη Σούλα τη μελισσούλα. “Τι κάνεις Σούλα;” τη ρώτησε. “Φτιάχνω μέλι για να έχουμε να τρώμε το χειμώνα που δεν θα υπάρχουν λουλούδια και δε θα βγαίνουμε έξω από την κυψέλη” απάντησε εκείνη. “Εγώ θα πέσω για ύπνο και γι αυτό ήρθα να σε αποχαιρετήσω. Θα τα πούμε την άνοιξη” είπε ο Σταμάτης και συνέχισε το δρόμο του.

Στο διπλανό δέντρο συνάντησε το Μπάμπη τον ασβό. “Τι κάνεις Μπάμπη;” τον ρώτησε. “Σσσσ...” είπε εκείνος. “Εδώ δίπλα υπάρχει ένα κοτέτσι και περιμένω να φύγουν οι κότες για να αρπάξω μερικά αυγά πριν πέσω σε χειμερία νάρκη”. “Θα πέσω και γω για ύπνο και γι αυτό ήρθα να σε αποχαιρετήσω. Θα τα πούμε την άνοιξη” είπε ο Σταμάτης και συνέχισε το δρόμο του.

Είχε αρχίσει να σκοτεινιάζει όμως και έτσι ο Σταμάτης αποφάσισε να γυρίσει σπίτι του. Στα μισά του γυρισμού συνάντησε τη Νίτσα τη νυχτερίδα έξω από μια σπηλιά. “Τι κάνεις Νίτσα;” τη ρώτησε. “Περιμένω τις φίλες μου για να μπούμε στη σπηλιά και να κοιμηθούμε για το χειμώνα” είπε εκείνη. “Θα πέσω και γω για ύπνο και γι αυτό σε αποχαιρετώ. Θα τα πούμε την άνοιξη” είπε ο Σταμάτης και συνέχισε το δρόμο του.

Ο Σταμάτης έφτασε επιτέλους σπίτι, όπου τον περίμενε η μαμά του. “Έλα Σταμάτη, ώρα να κοιμηθούμε” του είπε. “Καληνύχτα μαμά, καληνύχτα παιδάκια. Θα τα ξαναπούμε την άνοιξη” είπε ο Σταμάτης και έπεσε σε βαθύ ύπνο.

